

Vid

Svenska Fruntimmersskolans Invigningsfest.

18²⁹_{IX}85.

Elevernas tack.

Ha vi lof, vi elever, som trängdes om plats
I de tarfliga klasserna förr,
Och vi nya, som här i ett rymligt palats
Skola glänta på kunskapens dörr,
Ha vi lof, fastän unga och blyga och små,
Att förena vår tack, våra böner ändå
Med de mäktiga hymner som himmelen nå?

Få vi vittna om Skolan, hur kär hon oss är,
Hur hon ledt oss med mildaste tvång,
Hur vår ande fick veckla ut vingarna der,
Medan klädningen blef oss för trång?
Ha vi vissnat i förtid för lexornas hot?
Är det snö på vår kind? Är det bly i vår fot?
Är det is i den blick vi dig sända emot?

Ja arbeta, arbeta, det måste vi nog,
Men vi lipade icke för det,
Och om glade vi gingo, när klockan hon slog,
Lika muntert kom åter vårt fjät.
Och vi kommo om vintern med rim i vårt hår
Och med slaskande fäll, när det åter blef vår,
Men med sol i vårt öga i dag som i går.

Nu så käns det så nytt och så främmande stort
Här i salarnas ändlösa haf,
Och vi söka vår gamla, vår steniga port
Och de klasser vi förr höllo af,
Der den nötta pulpeten med plumparna stått,
Der i lyckliga kvarter vi skrattat så godt,
Som i lifvet man skrattar i skolorna blott.

Men ändå har det nya, det väntade hus
Varit Skolans förtjusande dröm;
Vi ha längtat till luft, vi ha törstat till ljus,
Och nu bölja de här som en ström.
Nu så tynger ej tak, nu så andas vi fritt,
Nu så blicka vi ut öfver verlden så vidt,
Och nu säger den minsta: det huset är mitt!

O vår Fader i himlen, som leder vår stig
Och hvar suck af de ringaste hör,
Du har gifvit oss allt, och nu tacke vi dig,
Att vår ande till klarhet du för.
O, hvad äro då vi, att oss, oss du har gladt,
Med ditt ljus, när så många få sucka i natt?
Så förunna åt skuggornas barn samma skatt!

Och vårt land! I ditt armod du rika oss gjort.
Tag vår tack, o vårt älskade land!
Dina vexande döttrar din kärlek ha sport,
Och de lofva dig hjerta och hand.
Du har gifvit så strålände salar åt dem —
Icke oss, icke oss, ty du frågar ej hvem —
Och de skola dig löna med soliga hem.

Vackra sal! Höga mur! Hvad är du? Blott ett sken,
Om Guds Ande ej signar ditt värf.
Utan sanning ett skal. Utan kärlek en sten.
Utan sedlig förädling förderf.
Men med Gud och hans sanning, med kärlek och tro
Skall du bygga en ljushärd för krafter, som gro,
Och vi unga, vi viga till segrar ditt bo.

Z. JOPELIUS.

